

Наше Життя

РІК ВИДАННЯ 1-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 2(28)

Субота, 13 січня 1968 року

Ціна 2 коп.

П'ятирічку — достроково!

День у день, з місяця в місяць
працювати високопродуктивно,
ритмічно, злагоджено

Минула перша трудова декада третього року п'ятирічки. Колективи робітників, інженерів, техніків і службовців учбово-виробничих підприємств УТОГ, як і всі радянські люди, натхненні сердечними словами новорічного поздоровлення Центрального Комітету

КПРС, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів СРСР, покладає початок виконання виробничих планів нового року.

Редакція «Нашого життя» вміщує повідомлення, які одержано з ряду підприємств УТОГ, про роботу в перші дні нового року.

Не знижимо темпів

Колектив Дрогобицького УВП успішно попрацював у ювілейному році, достроково виконав план з усіх техніко-економічних показників. Понад план випущено продукції на 116 тис. карбованців.

Перші дні нового року бригади працюють з вогником. Члени бригади комуністичної праці, яку очолює Г. Вдов'як, щоденно виконують норми виробітку на складанні меблів на 115—120 процентів. Особливо висо-

копродуктивно працюють складальники М. Бигуник, Ф. Дворняк, М. Вітек та інші.

Робітники підприємства, яке з нового року перейшло на нову систему планування та економічного стимулювання, говорять:

— Будемо працювати в умовах нового господарювання ще завзятіше, не знижимо виробничих темпів, доб'ємося нових успіхів у третьому році п'ятирічки.

НА БЛАГО РІДНОЇ БАТЬКІВЩИНИ

У нас стало традицією відзначати знаменні дати в житті нашої Батьківщини новими трудовими успіхами. Так було і тоді, коли колектив нашого підприємства зустрівся 50 роковини Радянської влади на Україні.

На початку грудня було достроково виконано виробничий план перших двох років п'ятирічки на 101,2 процента. Річний план 1967 року виконано 12 грудня, а не 25, як передбачалося соціалістичним зобов'язанням.

Хороших показників добилися ми і в реалізації продукції. На 1 грудня 1967 року річний план реалізації було виконано на 101 процент.

Успіхи ці не прийшли самі. Вони є результатом політикомасової роботи партійної організації, місцевому та первинній організації УТОГ.

Соціалістичне змагання на нашому підприємстві стало масовим явищем. За звання ударника комуністичної праці змагаються 107 чоловік. Це звання вже мають 74 робітники і робітниця підприємства.

В колективі було підхоплено ініціативу костромської ткалі, Героя Соціалістичної Праці В. Плетньової, за почином якої у нас розгорнулося змагання за виконання особистих норм перших двох років п'ятирічки до 50-річчя Великого Жовтня. Свої зобов'язання наші робітники виконали з честю. Тепер багато хто вже працює в рахунок 1968 року. Це швей-мотористки Д. Тишкова, Є. Марченко, М. Трещоткіна, К. Кужіль, О. Мамула, закрійниця трико-тажного цеху Є. Гончарук.

Тепер колектив розгортає соціалістичне змагання за виконання п'ятирічного плану до 7 листопада 1970 року. Робітниця борються за звання «Краща швей-мотористка», «Краща в'язальниця», «Краща мотальниця», «Краща закрійниця». Вже розроблено умови змагання. Враховано не тільки виконання норм, але й якість виробів, що випускаються, взаємодопомога робітниць, навчання, участь в громадському житті.

Ю. ГЕР.

Наш нештат. кор.

м. Одеса.

Збагатимо досягнення колективу

Достроково виконав річний план Дніпродзержинський чавуноливарний завод. Більше тижня підприємство виробляло продукцію в рахунок третього року п'ятирічки. В цьому заслуга і глухих робітників, які працюють тут формувальниками. По 13—15 тонн за зміну виготовляє різних сантехнічних виробів формувальник В. Петренко. Добре справляються зі сво-

єю роботою вибивники литва А. Плич та І. Махонь, розстаканювачі стержнів П. Желдак та інші, які в минулому році щоденно виконували норми виробітку на 130—140 процентів.

Ще продуктивніше вони працюватимемо в цьому році, щоб своєю працею збагачувати досягнення колективу заводу.

І. КАПЕЛЬКА.

Робітник-формувальник.

Допомагають один одному

Колектив Івано-Франківського підприємства УТОГ ще з листопада минулого року працює в рахунок 1968 року. І з перших днів нового року підприємство працює ритмічно, з випередженням графіку.

Для кращого використання лоскутів організовано цех ширпотребу. Тут одержують одяг найменші громадяни нашого міста.

Недавно введено ще одну новинку. Ярлики пришивають разом з гудзиками. Це звільнило двох робітників, дало можливість звільнитися від блочків, пломб і ниток-нульовок. Це дає економію приблизно 3200—3500 карбованців на рік.

О. ЯЦИКІВСЬКА.

Наш нештат. кор.

м. Івано-Франківськ.

ТРУДЯЩІ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНОЇ КРАЇНИ РАД УСПІШНО ПЕРЕТВОРЮЮТЬ В ЖИТТЯ РІШЕННЯ XXIII З'ІЗДУ КПРС. ТРУДІВНИКИ МІСТ І СІЛ ВИСОКО ПІДНЯЛИ ПРАПОР СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ, АКТИВНО БОРЮТЬСЯ ЗА ГІДНУ ЗУСТРІЧ ВЕЛИКОЇ ДАТИ — СТОРІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА, ЗА ДОСТРОКОВЕ ВИКОНАННЯ П'ЯТИРІЧНОГО ПЛАНУ РОЗВИТКУ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ДО 7 ЛИСТОПАДА 1970 РОКУ. ПРИСКОРОЮЧИ ТЕМПИ ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ, МИ І НАДАЛІ БУДЕМО ДОБИВАТИСЬ ДАЛЬШОГО ПІДВИЩЕННЯ ЖИТТЕВОГО РІВНЯ НАРОДУ, РОЗКВІТУ НАУКИ І КУЛЬТУРИ.

З Новорічного поздоровлення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР радянському народу.

ПЕРЕДОВИК ВИРОБНИЦТВА

Анатолія Овсянського добре знають глухі Славуті.

У дореволюційні часи такі, як Анатолій, були приречені на жебрацтво та темноту. А в умовах Радянської влади Овсянський одержав освіту в Київській школі-інтернаті для глухих дітей. Після цього навчився спеціальності столяра і повернувся до Славуті. Тут він працював в будівельних організаціях.

Любов до своєї спеціальності, працелюбність допомогли хлопцеві стати справжнім майстром своєї справи. Тепер він працює в Славуцькому міжколгоспбуді. Норми виробітку виконує на 130—140 процентів при високої якості роботи. Бригада столярів, в якій працює А. Овсянський, бореться за звання бригади комуністичної праці. Анатолій — один з кращих її членів.

Найточнішу характеристику людини можуть дати її товари-

ші по роботі. Тепло відзиваються вони про А. Овсянського.

Живе А. Овсянський зі своєю сім'єю в хорошому, благоустроєному будинку. Більшість меблів, що стоять в квартирі, зроблені самим господарем.

Часто буває Овсянський в клубі глухих, де також не сидить без діла — відремонтував меблі. Приходить він також сюди, щоб почитати книгу, газету, журнал. Анатолій багато читає, добре грає в шахи та шашки.

Веде А. Овсянський активну громадську роботу і в Славуцькому міжрайонному відділі УТОГ. Він — голова правління міської первинної організації і голова ревізійної комісії міжрайонного відділу.

А. АРІН.

Наш нештат. кор.

м. Славута,

Хмельницька обл.

Щоб виготовити хороші вироби з тканини, треба добре знати теорію і практику швейної справи. Такі вимоги ставлять потреби виробництва сьогодні до всіх трудівників Львівського учбово-виробничого підприємства № 1, особливо перед молоддю, яка приходить з шкіл-інтернатів.

Під керівництвом досвідчених інструкторів виробничого навчання Г. Гайворонського, К. Кунтій та викладача теорії швейної справи З. Загороднюк молоді виробничники опановують професію швейника.

На підприємстві для них відведено спеціальний зал з швейними машинами, кабінет з наочними посібниками та схемами. Їм доручають шити прості швейні вироби, а також знайомлять з роботою кращих виробничників УВП та швейних фабрик Львова. Багато з тих, хто навчався швейної справи, і нині трудяться на УВП, показуючи зразки з умілної праці.

Постійна увага, яку приділяють на підприємстві підготовці молодих кадрів, дає змогу систематично поповнювати ряди виробничників.

На фото: викладач З. Загороднюк веде заняття з теорії швейної справи (фото вгорі).

Інструктор виробничого навчання К. Кунтій з своїми вихованцями на практичних заняттях (фото внизу).

Фото І. Щербанюка.

ПІДТРИМАЄМО ПАТРІОТИЧНИЙ ПОЧИН ТРУДІВНИКІВ ВОЛОЧИСЬКОГО РАЙОНУ!

Учасниця наради Н. Пасічник — телатниця колгоспу ім. Карла Маркса Хмельницької області.

Учасник наради П. Боровий — скотар радгоспу «Костянтинівський» Донецької області.

Звернення учасників Республіканської наради передовиків сільського господарства до всіх трудівників колгоспів і радгоспів—членів Українського товариства глухих

Дорогі товариші!

Наша Республіканська нарада проходить в особливо пам'ятні, ювілейні дні. Ми з вами тільки недавно широко, з великою гордістю за рідну Батьківщину відзначили 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції і 50-річчя встановлення Радянської влади на Україні.

Ми, хлібороби, багато зробили, щоб перетворити в конкретні, вагомі діла рішення березневого (1965 р.) Пленуму Центрального Комітету нашої партії, гідно зустріти піввіковий ювілей країни і своєї республіки. Кожен з нас з особливою гордістю сприйняв те, що говорилося про наші колгоспні діла на листопадовому Пленумі Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Україна з року в рік перевищує плани заможності держави по закупках зерна. Ми особливо задоволені, що хлібороби Поділля, де трудяться багато глухих, зібрани в ювілейному році найвищий за всі часи врожай зернових і технічних культур, добилися значного підвищення продуктивності тваринництва. Кожний гектар тут дав у середньому по 27,2 центнери зерна і по 316 центнерів цукрових буряків. Це великий успіх. В його досягнення вкладена частка і нашої праці.

Шанують в Радянській країні людину праці, зокрема хлібороба. Якщо працюєш сумлінно, з розумом і вогником, якщо всього себе з душою віддаєш довірєній справі,— тобі шана і повага від всіх, ти — правоплановий великої армії трудящих села.

На нашу нараду зібрані передові люди колгоспів і радгоспів республіки, люди, які позбавлені слуху, але не позбавлені щастя трудитися на благо своєї Вітчизни і своєю самовідданою творчою працею прославляти її. Скликання такої наради, зростання успіхів кожного з нас, шана та повага, якими ми оточені в єдиній сім'ї братніх народів,— все це стало можливим тільки в Радянській країні, завдяки невпинній турботі партії і уряду.

Ми пишаємося тим, що наша посильна праця повною мірою впливає на всенародну працю трудящих нашої республіки і приносить відрадіні результати. Про це говорять підсумки сільськогосподарського року не тільки в одному Поділлі. Високих показників по виробництву зерна добилися колгоспи і радгоспи Херсонської, Одеської, Миколаївської, Кримської, Дніпропетровської та інших областей.

На досягнутому ми не повинні зупинятися, тим більш, що в наших хліборобських ділах немало ще недоліків, невикористаних резервів і можливостей. На це звертає нашу увагу рішення листопадового Пленуму ЦК КП України. Ще низька врожайність, недобор зерна у ряді господарств. Партія вказує на причини: низьку культуру землеробства, невміле використання механізації, агротехніки, наявних резервів. Країна дає нам все потрібне для підняття сільськогосподарського виробництва,— тільки працею посправжньому, вчесь майстерності, оволодівай знаннями!

Сьогодні працею краще, ніж вчора, а завтра піднімись уверх ще на один східць своєї майстерності— ось до чого повинен прагнути кожен з нас. Адже не зразу, не раптом приходить успіх. Він кується у наполегливій повсякденній праці, у кропіткому навчанні, народжується при високій свідомості, відповідальності за спільну справу. Це треба зрозуміти кожному, всім серцем відчувати.

Цьому вчать нас хлібороби Волочеського району, Хмельницької області, які виступили з патріотичною ініціативою розгорнути всенародне соціалістичне змагання за вирощування високих врожаїв всіх сільськогосподарських культур у 1968 році, за виконання і перевищення завдань п'ятирічки по розвитку сільського господарства.

Ми, учасники Республіканської наради, гаряче схвалюючи і розуміючи почин хліборобів Волочеська, закликаємо всіх глухих трудівників сільського господарства України підтримати цю чудову ініціативу і активно включитися у змагання за високі врожаї зернових. Ми закликаємо вас вкласти свій гідний внесок у підготовку до весняної сівби, у забезпечення зразкового догляду за озимими посівами, в успішне проведення зимівлі худоби, будівельних робіт. Саме тепер закладаються основи високих врожаїв майбутнього року.

Дорогі товариші, хлібороби, механізатори, тваринники, сільські будівельники! Приножимо нашу трудову славу, зробимо свій посильний внесок у боротьбу за збільшення продуктів харчування і сировини для промисловості, за найкраще використання резервів колективного господарства — основу підвищення добробуту народу.

Прийнято на Республіканській нараді передовиків сільського господарства — членів Українського товариства глухих. м. Київ, 28 грудня 1967 р.

Учасниця наради Н. Киструцька — робітниця винрадгоспу «Алушта» Кримської області.

Учасник наради М. Небілідін — бригадир електриків радгоспу «Більшовик» Запорізької області.

ЦЕ БУЛО В 1918-му...

СІМФЕРОПОЛЬ. 14 січня. Міський військовий революційний комітет повідомив, що влада в Сімферополі перейшла до Рад. Наші війська зайняли всі установи.

Бій у місті тривав кілька годин. Червоногвардійський загін розбив багато офіцерів і солдат противника. Взято в полон понад 50 офіцерів. Більше 1000 гвинтівок, які було захоплено, стали в нагоді: ними озброїли робітників і солдатів революційної армії.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. 29 грудня 1917 року ліквідовано останній оплот контрреволюції в Катеринославі (тепер Дніпропетровськ.) Над містом зазяла червона зірка Жовтня.

ЗАПОРІЖЖЯ. 15 січня 1918 року трудящі Олександрівська (нині Запоріжжя) разом з загонами Червоної гвардії Петрограда і Москви, під керівництвом більшовиків розбили ворога і встановили в місті Радянську владу.

ВІННИЦЯ. 17 січня 1918 року робітничі загони і другий революційний корпус під керівництвом Андрія Іванова та Яна Гамарника підняли над містом прапор Радянської влади.

ПОЛТАВА. 19 січня 1918 року владу Рад встановлено в Полтаві.

«Дружним зусиллям усіх революційних сил селян і робітників погромногадацьке хазяйнування петлюрівських банд у місті Полтаві і повіті остаточно ліквідовано» — писав ревком у відозві до населення.

ДОДАТОК ДО РЯДКІВ З БІОГРАФІЇ

Перед нами лежить охайним почерком списаний аркуш із звичайного учнівського зошита: «Характеристика на тов. Крищука Василя Костянтиновича, свинаря колгоспу «Росія» села Комсомольське, Козятинського району, Вінницької області».

«В колгоспі працює тридцять років».

Велике, сповнене самовідданої праці життя хлібороба.

Тридцять років праці на землі і з землею, коли в спеку і холод, в осінню непогоду і весняну повільну людина жила для неї, доглядала її, любила цю землю, поранену війною, буйно квітучу навесні і влітку, приносячу багаті плоди, землю рідного села, рідного колгоспу.

«За рік відгодував і здав державі 204 свині»...

Кожна свиня по центнеру! А

по інших розрахунках здав В. Кришук державі 20 тонн і 400 кілограмів м'яса в живій вазі.

На грудях свинаря виблискуює медаль «За трудову доблесть», якою він нагороджений за успіхи у виробництві м'яса.

«Бере активну участь у громадському житті свого села»...

Як йому не брати участь, коли він у селі один з найповажніших людей, якщо праця підносить його і тих людей, хто поряд з ним.

Багато добротних нових будинків у селі Комсомольське, що мальовничо розкинулося по обидва боки шосе Вінниця—Житомир. І в одному з них живе з родиною В. Кришук. Добре, культурно живе.

М. ПИРОВ.
Наш нештат. кор.
м. Вінниця.

Глухий умілець-різьбар І. Чепюк з Ясинів на Закарпатті відомий своїми оригінальними творами.

На фото: І. Чепюк за роботою.

Фото Л. Сотінгера.

Повернення Івана Соловйова

Працював на заводі «Червоний ливарник» м. Олександрії на Кіровоградщині формувальником Іван Соловйов. Добре працював, сумлінно. І клуб часто відвідував — брав участь в художній самодіяльності. Не обійтися було без Івана, коли треба було зіграти комедійну роль. Ще був і хорошим художником. Користувалася людиною повагою на виробництві.

Але буває й так: штовхнуть недобрі люди на слизку дорожку, а потім вже котишся та й котишся вниз. Спустили й Івана легкими заробітками. Залишив він завод і почав торгувати фотокартками. Часто бачили його в поїздах. Ходив він з вагона у вагон і, мов жебрак, простягав до пасажирів руку з своїм «товаром». Соромно було за нього товаришам. Часто говорили йому: «Покинь, Іване, цю брудну справу. Повертайся на завод працювати». Та де там! Не слухав.

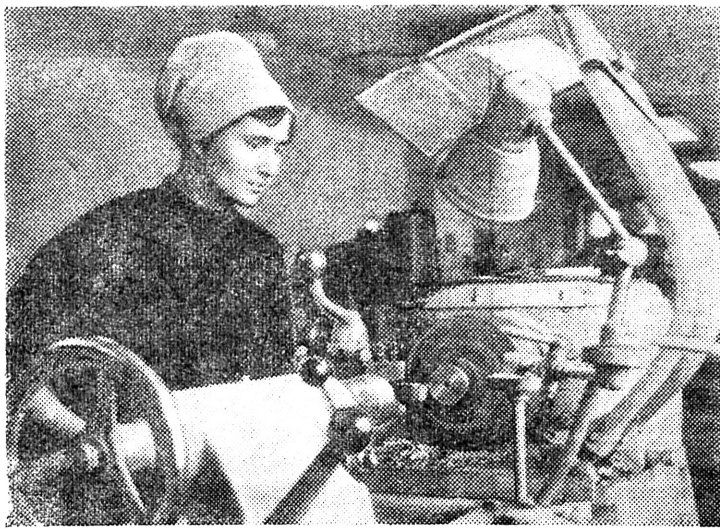
Говорили про Івана і на засіданні правління міжрайонного відділу УТОГ. Не допомогло. Нарешті попередили, що виселять з Олександрії, коли не повернеться до чесної праці.

І вплив громадськості допоміг. Іван повернувся на завод, до праці. Бурхливе заводське життя знову втягнуло його до свого віру. Працював він все краще і краще. В 1967 році за сумлінну працю заводський комітет профспілки послав Соловйова до санаторію. Дуже задоволений був Іван, коли повернувся з санаторія. Тепер у вільний час він завжди приходив до донькою та дружиною до Будинку культури. На заводі знову закріпився за ним слаба хороши робітника. Знов Іван Соловйов користується заслуженою повагою товаришів.

О. МАРКОВА.

м. Олександрія.

СВІТЛАНА МАЛЬЦЕВА — ТОКАР

Світлана Мальцева у верстаті за роботою.

Фото В. Якубенка.

Ще недавно, працюючи ткалю на Донецькому УВП, Світлана Мальцева користувалася найменшою нагодою, щоб відвідати інструментальний цех. Уважно дивилася вона на роботу токарів.

Коли ж ткацький цех було ліквідовано, вона попросила перевести її ученицею токаря. Її довго відмовляли, казали, що це — не жіноча справа. 6 місяців Світлана вчилася у крашного токаря В. Снопика. Пробну роботу виконала на відмінно, і кваліфікаційна комісія присвоїла їй другий розряд.

Вже півтора року працює токарем Світлана Мальцева. Вона має вже третій розряд і їй доручають виготовляти най-

складніші деталі. За високопродуктивну працю Світлані присвоєно звання ударника комуністичної праці.

Та Світлана перша не лише в роботі. Після закінчення зміни вона поспішає в Донецький будинок культури глухих, де бере участь в художній самодіяльності. За чудове виконання танців її багато разів преміювали.

Любить Світлана і спорт. Вже кілька років бере участь у волейбольних змаганнях.

Цікаве і багатогранне життя в цієї дівчини.

Л. РАДОМСЬКА.

Наш нештат. кор.

м. Донецьк.

Обласна нарада передовиків

В Одесі відбулась обласна нарада передовиків, що працюють на підприємствах УТОГ і державної промисловості.

Присутні на нараді обговорили питання про перехід в 1968 році підприємств на нову систему планування і економічного

стимулювання і про раціоналізацію виробництва.

На закінчення наради було прийняте звернення до всіх трудящих глухих Одеської області з закликом включитися у соціалістичне змагання за дострокове виконання п'ятирічного плану до 7 листопада 1970 року.

НОВІ ПЕРВИННІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Значні зміни сталися за останні два роки в організаційній та культурно-виховній роботі серед глухих Дніпродзержинського міжрайвідділу УТОГ.

Одна з цих змін — об'єднання глухих Царичанського району в 7 нових первинних організацій. В цьому районі більшість молодих членів УТОГ, які добре знають міміку, грамотні й активні в громадському житті. На всі завдання, які ставляться перед головами первинних організацій, вони швидко відгукуються і виконують їх старanno. Серед них — тт. Данко, Ковтун, Вілко, Дерещ та багато інших.

Допомогли нам в проведенні організаційної роботи з трудівниками села голови сільських Рад, голови колгоспів, а також Царичанський райком партії. Тепер у Царичанці є клуб глухих, своя художня самодіяльність, свої спортсмени, хороший актив.

П'ять первинних організацій УТОГ організовано в Криничанському районі. З цих первинних організацій швидко стала однією з кращих Семенівська, де головою тов. Безуглий.

Добре організована робота в Аулській первинній організа-

ції. Але не все гаразд тут з освітою. Хотілося б, щоб місцеві вчителі більше допомагали нам у питанні ліквідації неписьменності на селі, щоб в цьому допомогли і наші дніпродзержинські сурдопедагоги.

Щорічно все міцнішає зв'язок між глухими міста і села. До глухих, що проживають в сільській місцевості, часто виїжджають активісти з Дніпродзержинська, які там проводять бесіди, виступають з концертами художньої самодіяльності.

Нині проводиться звітно-виборна кампанія в первинних організаціях УТОГ. Вже відбулися збори в первинній організації Дніпродзержинського чавунно-ливарного заводу, де працюють 11 глухих. Головою обрано тут ударника комуністичної праці, формувальника тов. Капелька. Він користується повагою своїх товаришів, бореться за те, щоб первинна організація була в передових рядах.

Але ще є недоліки в діяльності багатьох первинних організацій. Їх керівники і міжрайвідділ вживають заходів для усунення цих недоліків.

Н. КОЗІК.
Голова Дніпродзержинського міжрайвідділу УТОГ.

КРАЩИХ ВИРОБНИЧКИВ — У КЕРІВНИЦТВО

Активно проходять звітно-виборні збори первинних організацій на Волині. Першими провели їх Луцький і Володимир-Волинський міжрайвідділи УТОГ, де взяло участь понад 460 членів Товариства. 96 делегатів вибрано на міжрайонні конференції.

Керівниками первинних організацій обираються кращі виробничники підприємств, трудівники сільського господарст-

ва. Так, наприклад, головою Торчинської територіальної організації УТОГ одностайно обрано столяра міжколгоспбуду В. Прокопчука, головою первинної організації УТОГ Луцького автозаводу — А. Данилюка.

Велику допомогу в проведенні зборів подають партійні та радянські органи, працівники соціального забезпечення.

Н. ЧУПАЛОВА.

ПРОГРЕСИВНА СИСТЕМА

З досвіду боротьби за якість продукції

В умовах швидкого науково-технічного прогресу вимоги до якості, надійності і довговічності промислових виробів швидко зростають. Все більше підвищується попит на красиві і добротні речі, люди все вибагливіше ставляться до фасонів, оздоблення і упаковки товарів.

Підвищення якості продукції, підкреслюється в рішеннях XXIII з'їзду партії, — одне з актуальних завдань розвитку нашої економіки.

Керівники багатьох учбово-виробничих підприємств УТОГ стали більше піклуватися про підвищення технічного рівня виробництва, про поліпшення якості продукції.

Зробити річ красивою і добротною — таке прагнення кожного виробничого колективу. Та одного бажання ще не досить. Треба прийняти і здійснити ряд заходів по поліпшенню якості продукції, ретельно впроваджувати план державного нагляду і відомчого контролю.

дість.

Щоб система мала успіх, треба створити в колективі обстановку непримиренності до хиб, прищепити кожному акуратність, старанність, чесність, почуття самоконтролю. Але це ще не все. Як показує практика, саратовську систему можна застосовувати тільки там, де добре оснащене виробництво, правильно організована праця, висока її культура.

Як підкреслюється в постанові ЦК КПРС, багаторічна практика застосування нової системи підприємствами Саратовської та інших областей переконливо доводить її високу ефективність і велике значення для прискорення технічного прогресу. Заводи і фабрики, які впровадили цю систему, змінили навіть свій зовнішній вигляд, їх колективи виявляють

інтерес до промислової естетики. На цих підприємствах, як правило, значно вищий щорічний приріст валової продукції, причому головним чином за рахунок підвищення продуктивності праці. Поліпшилась якість виробів, знизилась трудова і матеріальні затрати.

Поліпшення якості виробів рівнозначне збільшенню їх випуску. Про це наочно говорять такі приклади. Саратовський завод приймально-підсилювальних ламп раніше робив радіолампу 6ІП, яка служила 750 годин. Тепер ці лампи працюють 3 тисячі годин. Отже, одна нинішня лампа замінює чотири старих. Економія від цього — мільйон двісті тисяч карбованців. На тому ж заводі вдвоє збільшено строк служби ламп для телевізорів. Саратовський завод зуборізних верста-

тів понад 80 процентів продукції випускає з точністю на 1—2 ступені вищою, ніж передбачено технічними умовами. Економічний ефект від цього перевищує два мільйони карбованців.

Нова система пробуджує у людей інтерес до безперервного культурно-технічного зростання, примушує їх йти в ногу з технічним прогресом. На підприємствах розгорнуто широку мережу курсів, шкіл, семінарів. За останні чотири роки підвищили свою кваліфікацію і освоїли суміжні професії 104 тисячі чоловік. Кожний сьомий робітник першого-третього розряду підвищив свою кваліфікацію до четвертого-сьомого розряду. Запроваджено атестацію робітників на право виконання особливо відповідальних операцій.

Докорінно змінились функції працівників контрольного апарату. Тепер вони займаються не реєстрацією дефектів у виробках, а профілактикою браку в процесі виробництва.

Нова система вдало поєднує фактори морального і матеріального впливу. Жоден випадок браку не лишається непоміченим. З недбалих суворо питають. Сумлінні працівники удостоюються моральних і матеріальних заохочень, їм оголошують подяку з записом у трудовій книжці, присвоюють звання «Відмінник якості». Найкращим з кращих довіряють особисте клеймо якості і здачу продукції, минаючи контролера.

Боротьба за високу якість продукції, подовження строків служби машин, забезпечення їх найбільш надійної роботи були важливими завданнями. З переходом підприємств на новий порядок планування та економічного стимулювання значення і важливість цієї боротьби незмірно зростають. У нових умовах успіх діяльності заводу або фабрики залежить не від валового виробництва продукції, а від її реалізації.

Система бездефектного виготовлення продукції відкриває невичерпні можливості поліпшення якості виробів, а це один з головних напрямів технічного прогресу, розвитку соціалістичної економіки.

А. ПОПОВ.

м. Саратов.

наше
ЖИТТЯ 3

13 січня 1968 року.

Як раз у день новосілля приморозило, і це дещо полегшило переселення з старих квартир у споруджений в південно-західному районі міста будинок, у якому міська організація УТОГ одержала 43 квартири на пайовій участі. Радісним було це новосілля.

Ми підійшли до одного з новоселів — наладчика Одеського лісотарного заводу М. Бондаренка, який одержав в новому будинку зручну чотирихкімнатну квартиру. Його родина цим повністю задоволена. М. Бондаренко відповів на наше запитання:

— Та про що тут розмовляти? Ясна справа, дуже і дуже велике спасибі Радянській владі, яка виявляє таке піклування про глухих трудівників.

Потім ми зайшли до В. Стельмашука, токаря УВП-3. У нього сім'я не така велика.

Та й сам він ще зовсім молодий. Але квартира в нього не менш зручна. І він схвильовано відповідає на наше питання:

— Я ще молодий робітник. І якщо за мою працю знайшли можливим дати квартиру, то в мене нема інших слів окрім глибокої вдячності...

Найбільш лаконічною була відповідь В. Чеботаря — технолога УВП-3, студента п'ятого курсу політехнічного інституту.

— Дуже вдячний Радянській владі... Дружина В. Чеботаря ще не знає про нову квартиру. Коли ми прийшли до нього, вона була на селі в рідних з маленькою дитиною. Щасливий чоловік та батько чекає свою родню, щоб повезти їх у нову квартиру...

— Але знаєте, скільки в новій квартирі справ! — Ми не стали заважати В. Чеботарю.

А на сходах нам зустрілась стара знайома — Н. Красножон, яка вже 19 років працює на УВП-2. Вона одержала разом з дочкою простору двокімнатну квартиру. Весь цей час Надія Іванівна паймала куток. Там вона й виростила дочку, що зараз закінчує десятий клас. Ліди вже сімнадцятий рік, але від радості, що в них нарешті є своя квартира, вона затанцювала, як маленька.

А ось ще чотирихкімнатна квартира. Її хазяїн — інвалід першої групи, тяжко хворий тов. Стамов, один з ударників перших п'ятирічок, який в роки Великої Вітчизняної війни віддавав всі сили захисту Батьківщини біля верстату.

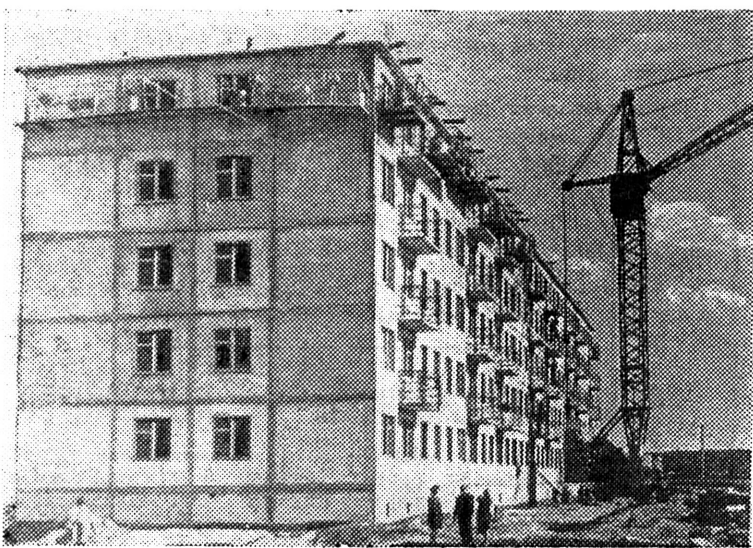
Вже коли зовсім стемніло, ми зайшли у квартиру з трьох кімнат до студента другого курсу фізкультурного факультету педагогічного інституту тов. Данича — інструктора фізкультури Будинку культури глухих. Гостинний господар і його дружина, молодий технодог УВП-3 Ляля (інакше її не називають на підприємстві, хоч в неї є маленький син), затримали нас у себе до одного з останніх автобусів.

Пізно ввечері, вже біля самого автобуса, оглянувшись назад, ми побачили море вогнів одеських Черемушок, красиві п'ятиповерхові будинки, що тягнуться далеко на захід.

А. СУХАНОВ.
Наш нештат. кор.

м. Одеса.

Фотооб'єктив зняв момент, коли одеські будівельники провадили в жилу будинку опоряджувальні роботи. Пройшло небагато часу, і цей красень-будинок заселили новосели — глухі м. Одеси.

ШАХИ І ШАНКИ

У період 1965—1967 рр. між глухими шахістами Української РСР та Німецької Демократичної Республіки відбувся значний шаховий турнір, в якому взяло участь по 10 чоловік з кожної сторони.

Змагання проводились з двох партій.

Загальний рахунок матчу — 11½ : 6½ на користь німців.

Найкраще виступив з наших шахістів кандидат у майстри М. Глушенко (Дніпропетровськ), який виграв обидві партії. Впійню зіграли О. Воропай (Київ), М. Семчишин (Івано-Франківськ), А. Богданець (Полтава) та А. Лустіна (Одеса).

В Івано-Франківську закінчилися змагання на першість обласної ради ДСТ «Спартак» серед збірних команд обкомів профспілки з шашок.

У змаганнях взяло участь 8 команд по 2 чоловіки і 1 жінці в кожній. Блискуче виступила в турнірі команда обкому профспілки робітників місцевої промисловості, честь якої захищали глухі — кандидат у майстри І. Дубинський, першорозрядники П. Гаврилішин та Р. Чухонцева. Вони набрали по 16,5 очка, випередивши найближчого суперника на 4,5 очка.

Команді-переможниці вручено перехідний вимпел і грамоту I ступеню. Учасники команди нагороджені грамотами особисто.

Г. БУРНАШОВ.

В обласних змаганнях з російських шашок по підвищенню кваліфікації шахістів брало участь 14 чоловік. З них глухих шахістів першого розряду — 7 чоловік, чуючих — 7 чоловік, з них 2 майстри і 5 кандидатів у майстри.

Глухий шахіст першорозрядник В. І. Гутник (Славянськ) набрав 7,5 очка з 13 можливих, вигравши 5 партій, звівши у нічию 5 партій і програвши 3 партії.

Г. КОРОТКОВ.

м. Слов'янськ.
Донецька область.

У Хмельницькому відбулось змагання на першість з шахів та шашок серед глухих Хмельницької та Тернопільської областей.

Переможцем першості з шахів серед чоловіків вийшов першорозрядник тов. Петрівський. Друге місце зайняв тов. П'яззо, третє — другорозрядник тов. Лук'ячук.

У змаганнях з шахів серед жінок перше, друге та третє місця зайняли тт. Хоптінська, Полонун і Бороніна. Цим шахістам присвоєно другий розряд.

В першості з шашок перемогли: серед чоловіків — тт. Шварчук, Біленький, Кек, серед жінок — тт. Вербицька, Клепарська.

Закінчилась особиста першість Київського обласного відділу УТОГ з шахів.

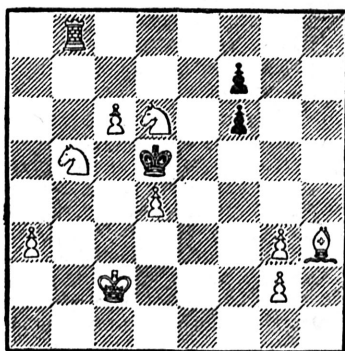
Перше місце впевнено завоював кандидат у майстри Юрій Зуєв. Переможець працює наладчиком-штампувальником на Київському заводі верстатів-автоматів ім. Горького. Мрія Юрія — виконати норму майстра спорту.

Двома очками менше у А. Воропая, який зайняв друге місце.

На третьому місці — інструктор по фізкультурі Київського палацу культури УТОГ А. Цілов.

Вміщуємо композицію, яку склав п'ятий призер цього змагання — робітник Київської фабрики одягу № 2 Г. І. Дубинський.

Завдання № 5

Мат за два ходи

У завданні № 4, яке було вміщено в «Нашому житті» за 5 грудня, слід було визначити місце чорного короля, де 6 йому був в трьох ситуаціях пат, мат і мат в один хід.

Правильна відповідь на це завдання:

h1; e3; a8.

Редактор В. ПІТЕНКО.

Наша адреса:

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. Е-7-38-43
«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського об'єднання глухих.

Київ, друк. УВП-3.

зам. 26—5046, 68 р.

ЩОРАНКУ сходами Київської школи-інтернату для туговухих дітей підіймається висока русява жінка. Тільки вона повертає до коридору, як її відразу ж зграйкою обступують дівчатка та хлопчики.

— Доброго ранку, Наталіє Владиславівно! — привітно вітаються вони з нею.

Одні вимовляють її ім'я досить виразно, інші — менш зрозуміло. Та Наталія Владиславівна добре розуміє їх. Відразу ж розпитує, як відпочивали, чи була не голодні, а тоді вже заходить до класу, де готує все необхідне для занять.

Нам довелося побувати на одному з уроків в другому класі, де якраз проводилось тренування звуків. Наталія Владиславівна вважає такі тренування надто необхідними, адже туговухим дітям саме тренування слуху і мови дає дуже багато. Вони повинні сприймати навколишній світ, вчитись читати і причому голосно, щоб чути самих себе, правильно вимовляти кожне слово.

Приміщення класу хоча і невелике, але в ньому все на своєму місці, все зроблено руками учнів. Немало приклала, звичайно, до оформлення його наочним приладдям і сама Наталія Владиславівна.

Урок розпочався з того, що вчителька роздала кожному з 12 учнів арифметичні приклади. Розв'язати їх вони повинні були швидко. І діти не забарились. Минуло лише 2—3 хвилини, а вони вже підняли руки, готові відповідати. Та все ж першими розв'язали арифметичні приклади Наташа і Радик. Відповідали жваво, без будь-якої метушні. У всіх рішення було вірним.

Особливо цікавою була гра в арифметичну дотерею. Наталія Владиславівна знову роздала кожному приклад, а на класній дошці прикріпила таблицю з вирізаними з паперу іграшками (м'яч, лялька, ведмедик тощо). Під кожною з іграшок була цифра, тобто результати тих прикладів, які повинні були розв'язати учні.

Враз в класі запанувала тиша. Всі заглибилися у свої зошити. І ось одна за одною почали підійматися голівки.

— Я вже розв'язав.

— І я теж.

Наталія Владиславівна тихо ходила поміж рядами парт. Кожному давала пораду.

— Оленько! — звернувшись до білявої дівчинки, що сиділа на першій парті, — не вірно пишеш. Треба ж було записати все в один рядок.

Волюда виграв коника, Радик

ПОКЛИКАННЯ ПЕДАГОГА

— скакалку, Оленка — санки, Наташа — ведмедика. І треба було бачити, як раділи при цьому діти, з яким захопленням розв'язували приклади.

Потім знову вирішували різні задачі. Навіть складала їх самі за малюнками. Вчителька вимагала від другокласників, щоб вони кожне слово говорили досить виразно та ще й писали гарно.

Ось так щоденно. Проводячи урок, Наталія Владиславівна підбирає до нього найрізноманітніші наочні приладдя.

— Їх мусить бути якнайбільше, — говорить вона. — Адже учні все повинні побачити і зробити самі. Без гри не обійтись. При цьому учні найактивніше сприймають все те, що я їм розповідаю і від них вимагаю. Вони навіть вчаться варити, лєкти. Я постійно працюю над вдосконаленням їхньої мови, — продовжує вона. — Я люблю дітей. В своїй праці нахожусь на солоду. Радію, коли вони починають говорити, поступово виростають, змінюються на моїх очах. В цій школі я працюю п'ять років.

З хвилюванням згадує Наталія Владиславівна про свої перші трудові кроки, які почалися у Львівській школі-інтернаті в 1953 році.

Досвід приходив поступово, незважаючи на те, що в школі перебувала весь день, бачила, що ще не все робиться для учнів, щоб вони добре вчилися. Окрім того не вистачало спеціальних підручників для підготовки класів. Незабаром виникає думка такий підручник створити. Згодом він з'явився під назвою «Розвиток мови в школі глухих для підготовчого класу», де поряд з іншими ві-

домими педагогами республіки стояло і її ім'я. Підручник нині широко використовується в усіх школах для глухих. Відтоді Наталія Владиславівна виступає з різними статтями у багатьох збірниках, детально ділиться своїм педагогічним досвідом з вчителями.

Найрізноманітніша індивідуальна робота з кожним учнем окремо по техніці мови, де вона добивається найліпшої чистоти вимовлення. Швидко і правильно сприйняття дітьми навколишнього світу досить сприяє їх навчанню. Тому і не дивно, що в її нинішньому другому класі майже всі вчать добре. А Таня Смоляк навіть відмінниця. В цьому велика заслуга здібного педагога, невтомного шукача все нових методів навчання туговухих дітей. Здобута популярність педагога привертає увагу багатьох її колег. У неї вчаться інші педагоги.

— Наталія Владиславівна добре знає свою справу, — розповідає директор школи Степан Іванович Ломачук. — Керує методичним об'єднанням учителів молодших класів. Часто

проводить для них відкриті уроки, де ділиться досвідом, як краще навчати слабочуючих. Уроки її завжди змістовні, насичені відповідними прийомами, які забезпечують високі знання. Її клас завжди перший як з поведінки, так і з успішності. Діти, які майже не розмовляли раніше, добре розмовляють без допомоги жестів, добре читають з губ.

Проводить педагог значну громадську роботу. Вона виступає, перед батьками з пропагуванням педагогічних знань. Навчає, як треба збагачувати мову дитини вдома, в сім'ї. Адже це також важливо.

Велику увагу приділяє педагог позакласному читанню. Зокрема в збірнику «З досвіду роботи Київської школи глухих» у своїй статті «Позакласне читання в молодших класах» вона зазначає: «Якщо таке читання провадиться не цікаво, а текст, який читається, переобтяжений новими словами, то ці години стають для учнів тяжкою повинністю. У них не виробляється любов до книги, а потім дуже важко виховати любов до читання. Керуючись цими міркуваннями, я намагалася так організувати роботу з позакласного читання, щоб уникнути вказаних недоліків і навчити своїх учнів самостійно читати. Використовувала також епідіаскоп. Учні читали книгу на екрані. Таке читання їм дуже подобалось. Після цього діти просили у мене цю книжку і перечитували її багато разів...».

Ось такі різноманітні форми і розвивають у дітей уяву і мислення, привчають їх не боятися самостійно висловлювати думки.

Після закінчення школи учні Наталії Владиславівни Гусевої йдуть вчитися далі, працюють на різних підприємствах, але ніколи вони не забувають свого чудового педагога, яка відкрила їм двері у широкий світ життя.

Леонід РУСЕЦЬКИЙ.
м. Київ.